

De impact van droogtmaatregelen:

Een netwerkaanpak binnen het Vlaamse Leiebekken in België.

De klimaatverandering manifesteert zich in de vorm van steeds frequentere en ernstigere risico's, wat aanzienlijke uitdagingen met zich meebrengt in diverse sectoren. Sinds 1950 hebben significante veranderingen in het klimaatsysteem de wereldwijde omgeving ingrijpend getransformeerd. Deze veranderingen leiden tot uiteenlopende effecten, die de kwetsbaarheid van zowel natuurlijke als menselijke systemen voor klimaatverandering benadrukken. Droogte vertoont in het bijzonder kenmerken die zich onderscheiden van andere risico's. In tegenstelling tot geïsoleerde gebeurtenissen, ontwikkelt een droogte over langere periodes, waarbij de gevolgen zich geleidelijk opstapelen en langdurig aanhouden. Bovendien veroorzaakt droogte vaak niet-structurele schade over grote geografische gebieden en wordt het beïnvloed door menselijke activiteiten.

Waterbeheer omvat het conserveren van water door efficiënte toewijzing van middelen, infrastructuurontwikkeling en veerkrachtstrategieën. Het speelt een cruciale rol in de aanpassing aan de gevolgen van droogte en in het waarborgen van veerkrachtig watergebruik tijdens perioden van waterschaarste. Daarom moeten de structuur, verantwoordelijkheden en maatregelen van organisaties die actief zijn in het waterbeheer duidelijk zijn.

Gezien de toenemende frequentie en ernst van droogte, is het van cruciaal belang om inzicht te krijgen in de verschillende componenten en hun onderlinge interacties. Dit onderzoek heeft daarom als doel om het "Water Resilience Assessment Framework" (WRAF) en de "Actor-Relational Approach" (ARA) te combineren binnen een netwerkanalyse, om een droogtesysteem in al zijn complexiteit te visualiseren en de effecten van de maatregelen die worden genomen om ons tegen droogte te wapenen, te evalueren.